

En resa med USM-truppen av Alva Abrahamsson

Under hela sommaren och en bit in i september har jag vart med i Västergötlands USM-trupp som har som mål att låta 15-16 åringar träffas och orientera sig fram till Ungdoms-SM, som i år var i Perstorp i Skåne. Det är en stor möjlighet för ungdomar som springer i klassen H-D16 att träffa andra med samma intresse och lära känna varandra. Jag var den första i GSOK som har fått denna möjlighet till att vara med, och det är något som jag aldrig kommer att glömma.

Allt började med att en kompis mamma berättade om USM-truppen, anmälningsdatumet hade redan gått ut dagen innan men de var vänliga nog och tog emot min anmäl fast tiden gått ut. Det lät roligt och jag hade själv inte så många kompisar inom just orienteringen. Så samma dag var jag nu med i USM-truppen 2013.

Första träffen "Upptakten" var i Falköping, jag var lite nervös eftersom att jag inte visste någon annan som skulle vara med mer än två. Vi fick gå en promenad i smågrupper och göra övningar på vägen dit där vi skulle övernatta. Redan tidigt märkte jag att alla redan kände varandra, samtliga hade antingen varit med förut eller tagit Orienteringskonfirmation tillsammans. Vi fick göra en hel del samarbetsövningar och "lärakännavarandra"-övningar. De var mycket roliga och även lite fysiskt krävande övningar. Dagen efter var det dags för sprint-tävling i samma område. Hela truppen satt samlade och man kände att man var en i mängden. Vi hade egna fanor och flaggor som lyste gulsvart över hela TC. Därefter var det slut på första träffen.

Mitt på sommarlovet var det dags för det stora USM-lägre för truppen i Perstorp, på samma ställe Ungdoms-SM skulle anordnas. Jag var osäker på hur sammanhållningen skulle vara efter Upptakten men den var bättre än någonsin. Vi åkte lång bussresa efter Ungdomens-10mila, och när vi hade kommit ner gjorde vi lekar och fick information. Dagen efter var det dags för första träningen, en korridor-OL med brunbilda-OL och vanlig bana på slutet, allt på samma karta. Nu kanske ni tänker, vad är det? Exakt så var min reaktion också, jag hade aldrig hört vare sig det ena eller andra. Jag visste inte alls vad jag skulle göra. Som tur var så berättade några kompisar och jag klarade av banan fast med bommar tyvärr. Och inte nog med det så hade vi sändare på armen, små GPS så vi skulle kunna se vart vi sprungit, fruktansvärt jobbigt tyckte jag men det gick bra ändå. På eftermiddagen var det en liten tävling runt områdena för Ungdoms-SM. Kartan var ganska lång och terrängen var ganska avancerad och kuperad. Men det var bra att få känna på terrängen innan.

Vi bodde i en lägeranläggning med annex och en stor samlingslokal där vi gick igenom dagens banor och kommenterade. Dagen där på sprang vi Vägvals-OL och på eftermiddagen var det Keps-OL. Det var en stafett som man skulle spring två och två. Första personen sprang och la en keps där första kontrollen skulle vart, och vid varvningen sprang den andra och hämtade och la kepsen på nästa. Det var mycket roligt även fast alla sprang efter varandra. På kvällarna såg vi på film och hade lite mysigt med frågesport och småtävlingar, så man skrattade mycket tills man skulle sova. Varje morgon anordnade varje årskull uppvärmning, så någon gång hade D16 och någon gång H15 o.s.v. Det var roligt men inte så fysiskt

krävande att bland annat meditera som H16-killarna hade som uppvärmning.

På sista dagen åkte vi till Åhus och sprang Brunbildsorientering, på kartan fanns bara höjdkurvor och vissa stigar. Det var klurigt men lärorikt. Under lägret kunde man få "uppföljning" av en tränare. Då sprang han efter än och såg hur man sprang och hjälpte lite. Efteråt badade vi i havet och strosade i Åhus. Vi sprang också kompis-OL, en typ av stafett två och två, och sedan var lägret slut!

Bara några dagar efter USM-lägret var det dags för Götalandsmästerskap(GM) på Gotland. Vi åkte båten på kvällen och därför kom vi fram mycket sent. Med truppen fanns också H-D14 som skulle vara med och tävla för Västergötland. Första dagen var det långdistans och vi tog verkligen för oss. Vi ställde oss i ett led och marscherade in på TC och sjöng hejaramsor om Västergötland och vi ropade "GUL OCH SVART". Det var jätteroligt och vi drog verkligen uppmärksamheten till oss. En ledare sa

att Västergötland alltid ska höras och synas mest, och det märktes. Terrängen var mycket brötig och var som helst kunde det dyka upp stora djupa hål vilket gjorde det svårt att springa. Men som helhet var det ganska likt terrängen här fast med lite inslag av sanddynor. På kvällen var det invigning och prisutdelning. Det gick bra för Västergötland då några kom toptio, men jag märkte att vi brukade vinna mer än så. Tre år i rad hade vi vunnit GM-stafetten

på söndagen, och frågan var: skulle vi göra det igen? Stafetten på morgondagen startade tidigt och vi hade 11 lag. Vi var många som sprang D16 så alla fick inte vara med i ett lag. Detta var första gången jag sprang stafett på en tävling. Jag hamnade i ett lag utan en medlem, det fanns alltså inte tillräckligt många H15-killar så vi fick komplettera med andra. Men det gick mycket bra för vårt lag och jag sprang en av mina bästa tävlingar. Och inte nog med det så vann ett utav lagen och vi tog alltså hem pokalen för fjärde året i rad.

En lång tid gick och den 20-22 september var det nu dags. Det som hela truppen hade tränat så hårt för och nu skulle det ge resultat, det var dags för Ungdoms-SM. Hela truppen åkte ner till Perstorp igen och vi bodde i en aula på ett skolområde. Vi kom ner sent så vi packade upp och la oss direkt. På morgonen gick vi till matsalen och åt frukost och sedan gick vi till TC för att springa USM i sprint. Jag startade ganska tidigt och det var lite krångligt vid starten. Först var det en avprickning och tömning vid TC sedan hade man 10 min på sig att jogga till starten. Där framme var det 30 sek mellanrum mellan starterna så det gick hyfsat snabbt. Det var en häftig känsla att komma in på arenan och se hela denna folkmassa, det gick ganska bra och jag var nöjd med loppet. På kvällen var det invigning och alla distrikt presenterades. När vi skulle gå upp på den stora scenen sjöng vi våra hejaramsor och var mycket glada och förväntansfulla. Det var även prisutdelning från sprinten och vi fick ett brons i klassen D15 och några fler toptioplaceringar.

På lördagen var det USM i långdistans och det var nu som jag verkligen kände alvaret och jag var mycket nervös. Men vi är ett bra team och hjälper varandra, och vi sjöng ännu högre denna gången när vi marscherade in på TC. Det var roligt att springa men det var svår terräng och en svår bana i helhet, även mycket lång. Men jag kom i mål och jag var mest bara glad att ha sprungit ett USM, därför tänkte jag inte på resultatet och bommarna. På kvällen var det prisutdelning och även här var det många som fick bra placeringar i Västergötland bland annat ett brons i klassen H16. Senare på kvällen var det disco för alla ungdomar, och det var väldigt roligt.

På söndagen var det USM-stafetten. Det var nu som ett utav Västergötlandslag skulle vinna som förra året men det skedde inte tyvärr, men ett av lagen tog brons och en fjärdeplats. Jag själv sprang sista sträckan men kom ut väldigt sent tillsammans med några andra. Men det var enklare denna dag, och jag var ändå glad över vår bronsmedalj. Nu var USM slut och det är något jag aldrig kommer att glömma, det var en jätterolig upplevelse! Jag är mycket tacksam över att jag springer för Västergötland för det är vi som regerar och som alla andra distrikt har som största konkurrens, och det är väldigt roligt.

Sedan hade hela truppen en avslutning med bland annat fin middag och roliga lekar. Därefter var USM-truppen slut för i år, tyvärr får jag inte vara med näst år. Det kändes sorgligt att man inte kommer att träffas så mycket längre, men vi kommer fortfarande att ses på tävlingar runt om i landet.

Jag tycker att hela denna resa har varit det roligaste jag har varit med om i mitt liv, alla nya kompisarna man fått och att man har fått uppleva sitt ända Ungdoms-SM. Det bästa med vår USM-trupp är sammanhållningen och all den uppmärksamhet som vi faktiskt drar åt oss. Västergötland som alltid är med och slåss om guld. Så jag kan starkt rekommendera alla mindre pojkar och flickor i GSOK som snart springer i H-D16 att också gå med i truppen, för det kommer bli det roligaste ni någonsin gjort!

Av: Alva Abrahamsson

